

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 06.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12541** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [улица], чрез С. Р. И., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221415005670-091-001 от 08.06.2016 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и С. С. Цинцарска – ръководител на ревизията, в потвърдената част с решение № 29/09.01.2017 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място].

С жалбата се иска отмяна на РА, в оспорените части, по изложени доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. В съдебното производство оспорващият не се представлява.

Ответникът-директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място],не се представлява.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение на АССГ №2639 от 19.04.2018г. по адм.дело №3568/2017г. е отменен РА № Р-22221415005670-091-001 от 08.06.2016 г., в частта: допълнително установени задължения по ЗДДС, на основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС общо в размер на 44 618,43

лв. за отделните данъчни периоди от м. 06.2011 г. до м. 12.2011 г.; допълнително установени задължения за корпоративен данък за финансовата 2011 г. в размер на 22 309,22 лв., вследствие непризнаването за данъчни цели на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО на разходи. В останалата част жалбата е отхвърлена. С решение на ВАС №14405 по адм. дело №14405 от 22.11.2018г. решението на АССГ в частта, в която е отменен РА е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от нов състав на същия съд.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съдът вече се е произнесъл, че ревизията е възложена от компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК - П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и С. С. Цинцарска, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

От приетите по делото писмени доказателства и въз основа на констатациите на съдебно счетоводната експертиза, се установява следното:

Не е спорно, че през ревизирания период и до 02.05.2011 г., дружеството е стопанисвало хотел „Планета“, находящ се в к.к „Слънчев бряг“ и само е управлявало хотелиерската си и ресторантьорска дейност.

На 02.05.2011 г. е учредено дружеството [фирма] с ЕИК 20155137, като капиталът на новоучреденото дружество е формиран от непарична вноска /недвижими имоти/ на едноличния собственик – учредител [фирма]. Оценката на непаричната вноска е в общ размер на 49_912_350,00 лв. и е извършена на основание чл. 72, ал. 2 от Търговския закон /ТЗ/, чрез тройна оценителска експертиза.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит и извършеното на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО преобразуване на финансовия резултат за 2011 г.

Ревизиращите са установили, че след извършената на 02.05.2011 г. непарична вноска в капитала на [фирма], голяма част от разходите, касаещи дейността на хотел „Планета“ продължават да се фактурират и осчетоводяват от жалбоподателя. [фирма] е завело счетоводна сметка 4983 „Префактурирани партии“, в която разходите, които касаят дейността на хотела се префактурират на новоучреденото дружество, стопанисващо хотела – [фирма]. От представените хронологии било установено, че извършените разходи за покупка на ДМА, хотелско обзавеждане, разходите за вода, ел. енергия, кабелна телевизия, дезинфекция, абонаментна такса за асансьори, мобилна телефония, телефони се осчетоводяват от ревизираното лице. Голяма част от тях са префактурирани на реалния получател на доставките [фирма], но друга част от тези разходи не са префактурирани, а са отчетени като текущ разход от ревизираното лице, като съответно е ползвано и правото на приспадане на данъчен

кредит. Ревизиращият екип е приел, че закупените стоки и услуги не се използват за извършване на облагаеми доставки и на основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС на лицето е отказано правото за приспадане на данъчен кредит общо в размер на 44 618,43 лв.

Конкретно по периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е както следва:

- общо в размер на 711,39 лв., за данъчен период м. 06.2011 г.,
- общо в размер на 4_936,97 лв., за данъчен период м. 07.2011 г.,
- общо в размер на 1_802,43 лв., за данъчен период м. 08.2011 г.,
- общо в размер на 1_512,56 лв., за данъчен период м. 09.2011 г.,
- общо в размер на 16_128,03 лв., за данъчен период м. 10.2011 г.,
- общо в размер на 2_602,00 лв., за данъчен период м. 11.2011 г.,
- общо в размер на 16_925,05 лв., за данъчен период м. 12.2011 г.;

Във връзка с това, че разходите не са свързани с дейността на дружеството, същите не са признати за данъчни цели и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО финансовият резултат на [фирма] за 2011 г. е преобразуван в увеличение с данъчната основа по фактурите в размер на 223 092,17 лв. Така органите по приходите са установили корпоративен данък за внасяне в размер на 22 309,22 лв., ведно с лихва за просрочие в размер на 9_517,01 лв.

Установено е, че дружеството не е извършвало авансови вноски, съгласно глава четиринадесета от ЗКПО. Органите по приходите са констатирани, че съгласно чл. 84 от ЗКПО, дружеството е било длъжно да заплаща авансови вноски, тъй като е формирало данъчна печалба за предходната година. За невнесените авансови вноски са определени лихви в размер на 590,41 лв.

Настоящата инстанция намира за неоснователна жалбата в частта на: допълнително установени задължения по ЗДДС, на основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС общо в размер на 44_618,43 лв. за отделните данъчни периоди от м. 06.2011 г. до м. 12.2011 г.; както и допълнително установени задължения за корпоративен данък за финансовата 2011 г. в размер на 22_309,22 лв., вследствие непризнаването за данъчни цели на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО на разходи, за които органите по приходите са приели, че не са свързани с дейността на дружеството.

Законосъобразен е извода на ревизиращите органи, че на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО следва да бъде увеличен декларираният финансов резултат, тъй като разходите не са свързани с дейността на дружеството. Правилно ревизиращия екип е приел, че представените при ревизията доказателства (хронологии, извършените разходи за покупки на ДМА, хотелско обзавеждане, разходи за вода, ел. енергия и др. се осчетоводяват от ревизираното лице, като голяма част от тези разходи не са

префактурирани, а са отчетени като текущ разход от ревизираното лице, като е ползвано и правото на приспадане на данъчен кредит.

При преценката на основателността на жалбата в тази и част, съдът съобрази както приложимите правни разпоредби, така и заключението на допуснатата ССЧЕ.

Видно от експертизата при извършена проверка в счетоводството на [фирма] и не префактурираните разходи от [фирма] към [фирма] са в размер на 223 092,17 лв. и ДДС – в размер на 44 618,43 лв. Не префактурираните разходи от [фирма] към [фирма] са описани подронно в табл. № 2. Вещото лице е посочило в колона 4, че разходите са с предмет както следва: материали, пластмасови шезлонги, вода, ел. енергия, прахосмукачка, телевизори, митническа декларация са осчетоводени в счетоводството на [фирма], като същите са намерили счетоводно отражение по счетоводни сметки, а именно: Дебит сметка 601 „Разходи за материали“ – за отразяване на закупените материали и дебит сметка 4531 „Начислен данък на покупките“ – за отразяване на данъка; Кредит 401 „Доставчици“ – за отразяване на задължението към доставчика. Разходите посочени в колона 4 от Табл. № 2 с предмет: телефония, кабелна телевизия, хотелско настаняване, мобилни разговори, абонаментна поддръжка на асансьор и комисионна са осчетоводени в счетоводството на [фирма], като същите са намерили счетоводно отражение по счетоводни сметки, а именно: Дебит сметка 602 „Разходи за външни услуги“ – за отразяване на извършените услуги; Дебит сметка 602 „Разходи за външни услуги“ – за отразяване на извършените услуги; Дебит сметка 4531 „Начислен данък на покупките“ – за отразяване на данъка; Кредит 401 „Доставчици“ – за отразяване на задължението към доставчика. Разходите посочени в колона 4 от Табл. № 2 с предмет: стоки са осчетоводени в счетоводството на [фирма], като същите са намерили счетоводно отражение по счетоводни сметки, както следва: Дебит сметка 304 „Стоки“ – за отразяване на закупените стоки, Дебит сметка 4531 „Начислен данък на покупките“ – за отразяване на данъка и Кредит 401 „Доставчици“ – за отразяване на задължението към доставчика. До датата на апортната – м. май 2011 г. [фирма] е получило авансово преведени суми, осчетоводени на дебита на сметка 4020 „Доставчици по аванси“ в размер на 96 097,12 лв. към 31.10.2010 г. представляващи авансово предплатени суми за сезон 2011 г. През 2011 г. реализираните приходи от продажба на стоки и услуги на [фирма] са в размер на 897 336,34 лв. В счетоводството на [фирма] и в счетоводната политика е записано, че дружеството ще прилага Международните счетоводни стандарти. При отчитане на приходите, авансово получените суми за нощувки през 2010 г. за сезон 2011 г. дружеството е прилагало МСС 18 „Приходи“. [фирма] е приложил един от основните принципи на счетоводство „Съпоставимост между приходите и разходите“. Разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода (получава приходи) от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхнотополучаване. Само при спазването на този принцип може да се получи коректен финансов резултат за всеки отчетен период, без той да бъде изкривен за сметка на друг отчетен период. Не префактурираните разходи от [фирма] към [фирма] са в размер на данъчната основа на разходите - в размер на 223 092,17 лв. и ДДС – в размер на 44 618,93 лв. и са извършени за закупуване на материали, стоки и

за извършване на услуги. В края на заключението е посочено, че същите са отчетени като разходи на [фирма], единствено и само, поради това, че дружеството е реализирало приходи и с цел осъществяване на съпоставимост между приходите и разходите, тези разходи не са префактурирани. Досежно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит и извършеното на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО преобразуване на финансовия резултат за 2011г. след апортирането на хотела, находящ се в к.к „Слънчев бряг“ в капитала на [фирма], разходите във връзка със същия не са свързани с дейността на [фирма]. Видно от констатираното в хода на ревизията, в случая се касае за разходи за хотелско обзавеждане, абонаментна такса за асансьори, комунални услуги, кабелна телевизия и др. Част от тях са префактурирани на реалния получател на доставките [фирма], но друга част от тези разходи са отчетени като текущ разход от ревизираното лице. Тези отчетени разходи не са свързани с дейността на дружеството и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО с тях следва да се преобразува данъчния финансов резултат в увеличение. За данъчни цели, първата хипотеза на чл. 26, т. 1 от ЗКПО изключва признаването на счетоводни разходи, които не са свързани с дейността на ревизираното лице.

Що се отнася до наведените доводи за отчетени през 2011 г. приходи, в т. ч. по получени през 2010 г. аванси, същите са неоснователни, доколкото в случая се касае за разходи/ток, вода, кабелна телевизия/, които са текущи и се отнасят за периоди след като хотелът вече не е стопанисван от жалбоподателя.

Поради което правилен е извода, че след като закупените стоки и услуги не са използвани, а няма как да бъдат използвани и в следствие за дейността на ревизираното дружество, то на основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит. Ответника не се представлява и не претендира разноски.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, I – отделение, 57- ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [улица] и електронен адрес: [електронна поща], чрез С. Р. И., в качеството на управител, срещу РА № Р-22221415005670-091-001 от 08.06.2016 г., издаден от орган по приходите, в частта на отказан данъчен кредит за отказан данъчен кредит общо в размер на 44_618,43 лв. за отделните данъчни периоди от м. 06.2011 г. до м. 12.2011 г. и допълнително установени задължения за корпоративен данък за финансовата 2011 г. в размер на 22_309,22 лв. на ХОТЕЛ ПЛАНЕТА“ Е., ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-22221415005670-091-001 от 08.06.2016 г. издаден от орган по приходите потвърден с решение № 29/09.01.2017 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], в останалата част.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: